

Groene Belg 811: Bhappy met bpost / Facebook / Lezersreactie / Getuigenis melkboerenactie / "Profumo di sinistra" ?

Mediadoc [fa634702@skynet.be]

Verzonden: dinsdag 4 december 2012 21:39

To: Mediadoc [mediadoc.diva@skynet.be]

De Groene Belg 811

Onafhankelijk Belgisch e-dagblad - 4/12/2012 - 8 pagina's

Bhappy met bpost !? / F... Facebook / Lezersreactie / Getuigenis melkboerenacties / "Profumo di sinistra" ?

EDITO

Bhappy met bpost !?

Winkelen én bankieren met de Post ?!

Ontving u op dinsdag ook die bpost-folder met de postbode annex winkelaankoopbezorger die u breed glimlachend aankijkt ?

Als een Belgisch overheidsbedrijf een goed initiatief neemt, mag het daarvoor complimentjes ontvangen. Bravo dus gedelegeerd bestuurder Johnny Thys én het Postpersoneel. **Winkelaankopen via de postbodes thuis bezorgen, het kan een gat in de markt zijn** waarmee de Belgische post zowel een stuk rendabeler kan worden als de bevolking een serieuze dienst verlenen. Momenteel test de post het systeem uit in Sint-Niklaas en in een groot deel van de provincie 'Waals'-Brabant. Maar wie elders woont en er belangstelling voor heeft, kan dat de post laten weten via <http://www.bpost.be/opafspraak/> of www.bpost.be/surrendezvous.

In de **post-brochure "bhappy"** van 'winter 2012' vind u verder getuigenissen van zowel een lokale slager, een postman als een huisvrouw die hun tevredenheid over het 'winkel-aan-huis'-systeem uitdrukken. De **winkelier** kan een extra cliënteel bereiken of zijn bestaande klanten beter en stipter bedienen. De **klant** moet zelf niet meer 's avonds na het werk naar de winkel hollen en kan makkelijk met bancontact betalen aan de factuur. En die **facteur** is dan weer gelukkig omdat hij de mensen plezier kan doen. "Het is heel aangenaam om hun glimlach te zien als ik kom leveren."

De dienstverlening kan **handig zijn voor werkenden** die geen tijd hebben, **voor ouderen en mindervaliden** die zich moeilijk kunnen verplaatsen maar ook **voor mensen zonder auto** of die hun auto liever niet gebruiken. Met dat laatste wordt het initiatief ook **ecologisch de moeite waard**, want het kan auto's van de weg houden en dus luchtverontreiniging, files en ongelukken vermijden. Beter één factuur die verschillende leveringen doet, dan dat al die klanten ieder voor zich beginnen op en af rijden.

Verder bevat de post-brochure "bhappy" van deze winter, nog informatie over hoe u bij aankoop van elke kerst-postzegel het **Fonds voor de Alfabetisering** steunt, een fonds dat zo blijkt uit een bijgaand verhaal met foto, met name ook nieuwe Belgen helpt.

Een laatste aspect uit de brochure dat me de moeite lijkt om aan te halen, is de naamsverandering van de Bank van de Post in **"bpost Bank"**. Communicatiemanager Els Lagrou stelt die bank zo voor (ik vertaal uit het Frans): "Wij zijn een eenvoudige

bank" ("une banque simple") "zeker en voor iedereen. Die drie waarden zijn belangrijk voor ons" en maken dat bpost Bank een unieke plaats inneemt op de markt. Om te onthouden voor als u weer eens sakkert op uw commerciële bank en als u misschien eens van bank wil veranderen.

Promotieplaatjes en -praatjes versus de harde facteur-realiteit

Nu kon ik over de postbrochure van dinsdag al met wat mensen praten, zowel in Brabant als in Limbourg. Een eerste reactie was meteen heel ferm: "Dat ze **eerst eens proberen om de post deftig te bezorgen**, vooraleer ze met fruit en legumen rondkomen." Ook van anderen hoorde ik zo'n opmerkingen: al te veel post gaat verloren doordat hij in de verkeerde brievenbussen belandt. Waarna je mag hopen dat je medeburgers de verkeerd bezorgde brief of abonnement, tot bij jou zullen brengen.

Een tweede kritische bedenking: "en wat gaat die post-aan-huis-levering **kosten** ? Want gratis gaan ze dat niet doen." Op <http://www.bpost.be/opafspraak/> vindt u dit vermeld: "Uw wekelijkse afspraak voor 20 Euro per maand ipv 39,95".

Bedenking drie: "**hoe gaan de facteurs dat klaarspelen** ? Ze zijn nu al zo overwerkt en altijd gehaast !"

De postbrochure zelf geeft een rooskleurig beeld van het werken voor de Post. Niets dan lachende postman- en vrouw-gezichten en twee pagina's ook over de kansen die de post zijn personeel aanbiedt om bv. verdere studies te doen en om zich als vrijwilliger in het verenigingsleven in te zetten. Over de inspanningen ook die geleverd worden om de werkveiligheid te verhogen en om postpersoneel thuis te laten telewerken waardoor het evenwicht tussen werk en privéleven verbeterd kan worden.

"Nos collaborateurs, nos ambassadeurs" / "Onze medewerkers, onze ambassadeurs" klinkt het mooi. Maar als je die 'ambassadeurs' ziet hollen en hoort klagen, dan lijkt de werkelijkheid heel ver af te staan van het mooie postpromotiedrukwerk.

Organisatie, organisatie, organisatie

Maar laten we niet té negatief doen. Moeten we er ons niet over verbazen dat een brief die je vandaag aan de ene kant van het land op de postbus doet, vaak **de dag nadien al aan de andere kant van het land geleverd is**. Ik heb het al een paar keer voorgehad, dat ik iemand een mailtje stuurde om te zeggen, dat een pakje op komst was, waarop die persoon antwoordde: "Het is al toegekomen." Hetgeen een goed geoliede organisatie veronderstelt én het doorwerken van vele postmensen.

Organisatie. Is dat niet wat West-Europa zo materiëel welvarend maakt ?, als je het vergelijkt met al die arme landen waaruit mensen zo talrijk naar hier komen.

Of het niveau van onze politici hier zoveel hoger ligt dan in bijvoorbeeld Albanië of Congo - kijk naar een Ben Wuyts of fils à papa Tobback junior - daar kan aan getwijfeld worden. Maar wat maakt dan het verschil tussen België en een land zoals Albanië - "de lichtbaken van het socialisme", weet u nog ? - of grote delen van de Arabische regio ? Is het niet die werklust én het organisatievermogen dat West- en Noord-Europese volkeren kenmerkt ? Met dank aan "**De koude, onze miskende rijkdom**", om met de titel van een historische documentaire van Congocineast Gerard De Boe te spreken.

JP Everaerts

Facebook onder vuur

"Iedere gebruiker van Facebook is een idioot" kopte "Deredactie.be" op maandag. Het ging om iemand die zich via Facebook bekend maakte als 'Nolan Daniels' en beweerde één miljoen dollar te schenken aan één iemand die zijn foto zou 'delen'. Vanaf dat moment werd de foto tot duizend keer per minuut gedeeld. (...) Zelfs toen duidelijk was dat het om

een hoax ging, bleef het delen verder gaan en bereikte zondagavond het aantal van twee miljoen, om daarna nog steeds te blijven stijgen. (..) Dat het om een grap ging, daar was" nochtans "niet veel zoekwerk voor nodig. (...) Het deed de populaire mediablog Gawker onmiddellijk boven de nepfoto blokletteren: "Dit bewijst nogmaals dat gebruikers van Facebook ALLES zullen delen." (...) **BuzzFeed** wond er geen doekjes om: **"Iedere gebruiker van Facebook is een idioot."**

Een lezer maakte dit weekend in een mail een kwaai vergelijking tussen Telenet en Facebook. Hij schreef dat "door mijn ervaringen afgelopen jaar met de nvTelenet me (nogmaals) de terreur van de verrotte praktijken en financiële hebzucht van zulk een bedrijf duidelijk is gemaakt. Gelukkig was er een overheidsinstantie (**OMBUDSDIENST VOOR TELECOMMUNICATIE**) die een minimale halt kon toeroepen aan **de graai-en hebzucht van de nv Telenet**, geleid door CEO ' sick man ' Duo **Sickinghe**. **Zie ook dat andere oplichtingsbedrijf "SUCKBOOK"** van Marc Suckerberg. Fuck telenet en facebook zou je kunnen stellen - overeenkomstig het huidig taalgebruik op de zgn. "sociale media", niet ? ! - alsook **de uitbuitingsstructuur en stress** waaraan de losse medewerkers van Telenet onderhevig zijn (vergelijkbaar met een andere sector, die van de call-centers bvb.)"

En ook Hilde Van Gool had zopas een stuk over Facebook. De vraag die zich na lezing van haar bijdrage stelt is deze: kunnen mensen misschien via een organisatie zoals Testaankoop eens wat gaan doen aan en tegen Facebook ? (jpe)

Facebook te ontoegankelijk

Althans via mensen van vlees en bloed

Facebook wil je kameraad zijn, deel uitmaken van je leven. Het wil dat jij jouw leven, al je intiemste gedachten, je vrienden, toevertrouwt aan de sociale netwerksite. Dat vraagt vertrouwen, veel vertrouwen. In het verleden is pijnlijk duidelijk geworden dat Facebook dat vertrouwen soms niet verdient, omdat het eigennuttig aan privacy-instellingen sleutelt die de gebruiker eigenlijk niet zinnen - maar waartegen hij zich toch niet kan verzetten.

Maar Facebook verdient je vertrouwen om nog een andere reden niet: het is onbereikbaar. Facebook is een groot, anoniem bedrijf, met geen enkele contactpersoon in vlees en bloed, waarbij je verhaal kan halen, bij een valse account bijvoorbeeld - iemand heeft een account aangemaakt in jouw naam, en spuit via die account allerlei teksten die niet met jouw karakter stroken. Probeer dan maar eens via een doolhof van meldformulieren een klacht in te dienen!

Erg is het ook gesteld bij cyberpesten. Dat neemt voortdurend toe - kinderen die een account aanmaken in naam van iemand anders, en daar die persoon uitlachen bijvoorbeeld. Traumatisch voor het kind en zijn omgeving, en dat wordt nog eens verergerd door de machteloosheid om dit pesten stop te zetten, juist omdat er geen persoonlijk aanspreekbare instantie is waar je terecht kan met je verhaal.

Verleden week had in Brussel een tweedaags symposium plaats over dit probleem. Professor Michel Walrave vertelde in een radiogesprek met Radio1 waarover het gaat, en je kan het gesprek terug beluisteren (1). Op de tweede link vind je achtergrond informatie over de conferentie, en de derde link is de website van de conferentie zelf (3)

Hilde Van Gool - www.netties.be

<http://www.radio1.be/programmas/vandaag/cyberpesten-facebook>

http://www.kuleuven.be/nieuws/berichten/2012/pb2012_11_271.h.

<http://www.foryoureyesonly.be/>

LEZERSREACTIE

"Ik spuwt op de Vlaamse leeuw" Oudstrijders herinneren zich wat Vlaamse nazicollaborateurs hen aandeden (DGB 810)

Bedankt JP voor dit treurig, maar ook fantastisch artikel. We zouden die mensen moeten ontmoeten. ! H.

LANDBOUW

Nieuwe zelfbewuste boer stelt heel het systeem in vraag en zoekt contact met consumenten

Verslag melkboerenactie 26-27 november Rik Deconinck

Voor mij waren de acties van maandag en dinsdag zeer bijzondere momenten omdat er bij velen twijfel bestond of er nog iets kon gedaan worden tegen de politici die de boeren aan hun lot willen overlaten, de sterkste willen laten overleven maar vooral oog hebben voor de handelsbalans. **Die situatie kon alleen doorbroken worden door een initiatief van een gedecideerde leiding die een duidelijk doel heeft.** De melkveehouders hebben zo'n leiding op Europees niveau: de European Milk Board (**EMB**). Terwijl de traditionele boerenorganisaties (BB in België, LTO in Nederland...) de boeren in slaap sussen en alleen praten en nog eens praten, stelt de EMB gans **het systeem in vraag**: ze doet niet mee aan de verdeelpolitiek (de ene regio tegen de andere), ook niet aan de hoogmoedige houding dat Europa de wereld moet voeden (en dus aan dumpingprijzen moet verkopen in andere landen). Werken voor de lokale markt, aan kostendekkende prijzen, dat kan alleen als het aanbod aan de lokale vraag wordt aangepast.

De actie was dus wat geladen omdat de boeren een uitweg willen, maar nooit echt grimmig, want deze boeren zijn geen concurrenten van mekaar, ze willen **samen** een oplossing. (Waarom kan dit ook niet in de arbeiderswereld?)

Ik vind het aandoenlijk dat er zo vriendschappelijk met mekaar omgegaan werd. De organisatie heeft daar ook voor gezorgd: een spectaculaire actie en dan 's avonds een meeting in een grote tent, met José Bové, met Isabelle Durant, met Martin Hausling (alle drie groene europarlementariërs), met Martin Raab van de Zwitserse melkveehouders die over de afgelopen 3 jaar zonder quota kwam spreken, met Sieta Van Keimpema (de Nederlandse ondervoorzitter van de EMB). Er werd voor vertaling gezorgd. Bij het begin van de meeting kwam de voorzitter zeggen dat de bar gesloten werd voor minstens een uur en dat iedereen een uur stil moest zijn, uit **respect** voor de sprekers. Hoe verschillend is dat alles met de klassieke vakbondsbetoging? De mensen dragen ook geen hesjes, ze staan er als mens en niet als pion van groep zus of zo.

De voorzitter van de landbouwcommissie Paolo de Castro (socialist) was niet komen opdagen, terwijl we wel vonden dat hij zich eens mocht komen verantwoorden voor ons. We hadden hem ook een correcte behandeling beloofd. Maar hij kwam niet, daarom zagen we ons verplicht 's anderendaags een kleine actie te doen, en toen kwam hij wel, onder onze druk. Ook de Europese commissaris Dacian Ciolos moest zich komen verantwoorden. Tenslotte werd er herdacht dat **157.000 Europese boeren ermee gestopt zijn gedurende de laatste drie jaar**. We zijn dus een stuk **op weg naar een industriële voedselproductie**.

Het is voor mij duidelijk dat hier **een nieuwe groep van boeren** naar voor gekomen is, ze weten wat ze willen. En ze **zoeken contacten met de consumenten**. Op dat gebied wordt vooruitgang geboekt, al zou wat meer interesse van de ngo-wereld zeker welkom zijn. De biosector was zelfs niet te bekennen in velden of wegen. Als we er nu nog in slagen om in de media meer dan één stem te laten horen dan komen we zeker vooruit. Nu horen we altijd alleen maar de BB-voorzitter Piet Van Themsche die meer en meer op de kapitein van de Titanic begint te lijken.

En tot slot, en zeer belangrijk, ik mag ook niet nalaten om het verbroederingsfeest na de meeting te vermelden, een gelegenheid om mekaar te leren kennen.

Rik Deconinck

Het boerendossier uit DGB staat ondertussen op www.lef-online.be

LE DERNIER MOT

De Italiaanse linkzijdige koos zich een nieuwe kopman: Pierluigi Bersani. Het woordt 'sinistra' in de titel van de nu volgende bijdrage van Hugues Lepaige staat niet voor iets sinisters. Neen, als Italianen het hebben over links, gebruiken ze de term 'sinistra'. Sinister ?

Primaires italiennes: "Profumo di sinistra" ?

Le second tour des primaires du centre-gauche italien a fourni deux vainqueurs. Tout d'abord naturellement, Pierluigi Bersani, le secrétaire général du **Parti Démocrate (PD)** qui remporte l'investiture de candidat premier ministre avec un peu plus de 60 % des suffrages au détriment de son jeune concurrent et maire de Florence, **Matteo Renzi**, qui avait bâti sa campagne sur le renouveau générationnel.

La victoire prévisible de Bersani qui a bénéficié du soutien des autres candidats évincés au premier tour est ample mais il devra tenir compte – et l'a déjà largement évoqué- de **la volonté de changement exprimé par le résultat non négligeable de son jeune rival**. Même si la nature de ce changement reste à définir: elle ne concerne pas que l'âge moyen des dirigeants du parti mais aussi une ligne politique et une stratégie d'alliances dont les termes restent très vagues mais qui peuvent **mettre en cause l'identité même du centre gauche**. Bersani, le social-démocrate modéré, issu de l'ancien Parti Communiste Italien défend une conception classique de gestion du système et de la crise. Renzi s'inscrit clairement dans une conception sociale libérale. La collaboration entre ces deux « âmes » du parti (comme on disait jadis) ne sera pas simple.

De plus, Bersani a bénéficié du soutien de **Nichi Vendola** et de ses électeurs (de gauche) du premier tour. Le dirigeant de **Socialisme-Ecologie-Liberté (SEL)** avait souhaité sentir désormais un « **parfum de gauche** » et des engagements précis de la part de Bersani. Ce dernier a dit avoir capté les humeurs et a parlé de convergences sur l'emploi, la précarité et l'école. Ce rapprochement peut-il se transformer en programme de gouvernement, prochaine étape à laquelle doit s'atteler Bersani avant les législatives du printemps 2013 ? On a le droit d'être sceptique. On voit mal, en dehors de quelques corrections sociales, un centre gauche se démarquant réellement de l'austérité décidée (avec l'approbation résignée du PD comme du centre-droit) par le gouvernement Monti et s'inscrivant dans la logique obstinée de la commission européenne. De plus, pour éviter les échecs des précédentes coalitions de centre- gauche (1998 et 2007), Bersani devra construire une coalition qui ne peut plus aller du centre-droit à la gauche (plus ou moins) radicale. Le vainqueur des primaires sort nettement légitimé de l'épreuve mais, pour lui, **le plus dur reste à faire : construire un programme et des alliances fortes et cohérentes**.

Pierluigi Bersani

L'autre vainqueur de la consultation ce sont les « primaires » elles-mêmes. Elles sont désormais incontournables et probablement le moins mauvais remède à l'antipolitique. Les primaires initiées par le centre gauche en 2005 font désormais partie de l'identité même du PD (le premier a importé le système en Europe). Alors qu'un peu partout le camp des abstentionnistes gagne du terrain, le centre gauche italien réussit l'exploit de **mobiliser** en une semaine un peu **plus de trois millions d'électeurs** pour le premier tour et tout juste un peu moins pour le second.

L'image du PD en sort grandie et les derniers sondages lui accordent près de 35 % des intentions de vote pour les prochaines législatives. Face à ce succès, l'incapacité de la droite et centre-droit (comme en France...) d'organiser une telle consultation ressort avec encore plus de force. Le principe même des primaires prive certes le parti – et ses membres- de l'une de ses prérogatives essentielles: la désignation des candidats aux différentes élections mais il est sans doute la réponse à l'évolution de la forme -et à la crise- des partis.

Ce sont d'ailleurs **les sympathisants ou les simples électeurs du parti ou d'une coalition qui se prononcent**. Avec le PCI, l'Italie a connu le plus fort parti de masse que l'on puisse imaginer avec une participation militante inégalée dans l'histoire politique contemporaine. Pour diverses raisons les héritiers du PCI (PDS-DS-PD) ont abandonné cette forme d'expression politique et le militantisme « territorial » a disparu. Il était d'ailleurs frappant d'entendre, dimanche dernier, l'ancien dirigeant du PCI, Pierluigi Bersani remercier les « volontaires » (et non plus les « militants ») qui avaient organisé le scrutin.

Désormais ce sont donc les primaires qui donnent la légitimité. On se demande d'ailleurs où s'arrêtera ce système dans l'attribution des candidatures ou des mandats. On a vu lors des dernières élections municipales et régionales que les électeurs savaient utiliser les primaires pour contrer les appareils politiques puisqu'ils ont désigné plusieurs candidats qui n'étaient pas ceux qui avaient la faveur des principaux partis (à Milan, Naples et Palerme, notamment). Le système n'est pas exempt de dérives potentielles et favorise un peu plus la personnalisation de la politique mais dans l'état actuel de la chose publique, il est sans doute le seul à lui offrir un supplément d'âme dont elle a tellement besoin.

Hugues Le Paige

De Groene Belg-Abonnement

Voor ieder met beperkt budget: 10 tot 25 Euro / jaar

Gewoon abonnement: 50 Euro / jaar

Steunabonnement: 75 of 100 of ... Euro / jaar

Abonnement te betalen op BE13-4253-1567-1139 - BIC: KREDBEBB

van vzw Mediadoc, Broux 73, 4830 Limbourg www.mediadoc.be - www.degroenebelg.be

***De Groene Belg is een onafhankelijke uitgave van vzw Mediadoc. Voor alle correspondentie:
mediadoc.diva@skynet.be***